

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžf/91/2014
Identifikačné číslo spisu: 6014200026
Dátum vydania rozhodnutia: 14.12.2016
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:6014200026.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: F. K., bytom F. XXX, proti žalovanému: Správa finančnej kontroly Zvolen, so sídlom T. G. Masaryka 10, Zvolen, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. FZ-436/1191/2013 zo dňa 24. apríla 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/3/2014-15 zo dňa 29. apríla 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/3/2014-15 zo dňa 29. apríla 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením č. k. 23S/3/2014-15 zo dňa 29. apríla 2014 podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie o žalobe žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. FZ-436/1191/2013 zo dňa 24. apríla 2013. Krajský súd uviedol, že žalobca napadol prvostupňové správne rozhodnutie, ktoré v zmysle § 247 ods. 2 OSP nemôže byť predmetom preskúmania súdom. Zdôraznil, že žalobca nevyužili všetky možnosti v správnom konaní smerujúce k preskúmaniu napadnutého rozhodnutia podaním odvolania.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo, pretože konanie vo veci bolo zastavené (§ 146 ods. 1 písm. c/ OSP s použitím § 246c OSP).

Proti tomuto uzneseniu podal prostredníctvom v zákonnej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/3/2014-15 zo dňa 29. apríla 2014 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného nepodal včas zo zdravotných dôvodov a že odvolanie podal na Okresný úrad

práce v Revúcej.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalobca bol správne poučený o opravnom prostriedku v súlade s ust. § 47 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. a odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu nepodal. Poukázal na to, že administratívny spis je úplný a v ňom sa žiadne odvolanie nenachádza. Navrhol rozhodnutie krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 OSP.

Správne súdnictvo je založené na generálnej klauzule vyjadrenej v ustanovení čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd; Občiansky súdny poriadok však negatívnou enumeráciou v ustanovení § 248 kvantitatívne zužuje rozsah rozhodnutí správnych orgánov podliehajúcich súdnemu prieskumu. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov je potrebné mať na zreteli aj charakter napádaného rozhodnutia v zmysle ustanovení § 244 ods. 3, § 247 ods. 2 OSP, teda či ide o rozhodnutie, ktoré

- bolo vydané v správnom konaní,
- zakladá, mení alebo ruší oprávnenia a povinnosti fyzických a právnických osôb alebo sa priamo dotýka práv, právom chránených záujmov alebo povinností fyzických alebo právnických osôb,
- po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (odvolanie, rozklad) nadobudlo právoplatnosť.

Žalobou v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je možné napadnúť právoplatné rozhodnutia správneho orgánu, ktorý rozhodoval v poslednom stupni, a ktorým bol žalobca podľa svojho názoru ukrátený na svojich právach (§ 247 ods. 1, ods. 2, § 250 ods. 4 OSP). To znamená, že žaloba má smerovať proti rozhodnutiu správneho orgánu druhého stupňa, ktoré nadobudlo právoplatnosť. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa je preskúmaná v spojení s právoplatným rozhodnutím správneho orgánu druhého stupňa a ak rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa obsahuje rovnaké vady ako druhostupňové rozhodnutie, je možné ho zrušiť podľa ustanovenia § 250j ods. 2 OSP, ale vždy len v spojení s právoplatným druhostupňovým rozhodnutím, nie samostatne. Zákom stanovená podmienka vyčerpania riadnych opravných prostriedkov je namieste preto, aby súd nenahrádzal odvolací správny orgán.

Od právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu v druhom stupni sa odvíja aj lehota pre podanie žaloby v zmysle ustanovenia § 250b ods. 2 OSP (dva mesiace od právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktorý rozhodoval v poslednom stupni).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu zistil, že žalobca podal žalobu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. FZ-436/1191/2013 zo dňa 24. apríla 2013, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť podľa § 31 ods. 4 a 7 zákona č. 523/2004 Z. z. odvieť do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia finančné prostriedky v sume 70,87 € na základe nevykonávania živnostenského oprávnenia po dobu najmenej dvoch rokov.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom Krajského súdu v Banskej Bystrici, že žalobca v žalobe napadol prvostupňové rozhodnutie, proti ktorému bolo možné podať opravný prostriedok - odvolanie. Nešlo teda o právoplatné rozhodnutie, ktoré by bolo možné napadnúť žalobou v správnom súdnictve (druhá hlava piatej časti Občianskeho súdneho poriadku). Nebola splnená základná podmienka konania podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 247 ods. 2 OSP), ktorá umožňuje preskúmať právoplatné rozhodnutia správneho orgánu, ktorý rozhodoval v poslednom stupni, po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov.

Odvolacia námietka žalobu, spočívajúca v tvrdení, že podal rozklad sa v odvolacom konaní nepreukázala, nakoľko žalobca o tom odvolaciemu súdu nepredložil žiaden dôkaz.

Odvolací súd opätovne poukazuje na ustanovenie § 247 ods. 2 OSP, s ohľadom na ktoré uvádza, že žalobca tým, že nepodal odvolanie v správnom konaní, napriek poučeniu o možnosti podať odvolanie proti rozhodnutiu žalovaného č. FZ-436/1191/2013 zo dňa 24. apríla 2013, vedome nevyužili zákonnú možnosť, ktorú mal v prejednávanej veci, aby sa bránil voči správne rozhodnutiu, ktoré pokladal za nezákonné.

V prípade žalobou napadnutého prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu ide o rozhodnutie, ktoré samo osebe nemôže byť predmetom preskúmania súdom. Krajský súd v Banskej Bystrici preto postupoval správne, keď konanie podľa ustanovenia § 250d ods. 3 OSP zastavil. Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP, keď neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto druhu konania náhrada trov konania neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.